

AFSLAG PÅ ERHVERVSLICENS

En kommunes afslag på erhvervslicens med henvisning til forhold ved ansøgers køretøj var lovligt.

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 13. september 2010 over kommunens afslag af samme dato på, at du ikke er berettiget til at modtage en erhvervslicens til parkering.

Vi fremsendte den 21. december 2010 udkast til afgørelse i sagen.

Efterfølgende har du og kommunen fremsendt bemærkninger i sagen.

Du skriver blandt andet, at

- det ikke er muligt at få tildelt en parkeringslicens til udenlandske biler, da kommunen stiller krav om dokumentation, som det ikke er muligt at anskaffe
- din virksomhed kan udstede en erklæring om, at bilen kun anvendes erhvervsmæssigt, men kommunen kræver en erklæring fra en myndighed
- der er tale om diskriminering af udenlandske firmabiler, da parkeringsafgifterne er betydelige
- det ikke er relevant, at kunne kontrollere om bilen bliver brugt privat, idet der ikke sker en kontrol af om der køres privat i biler med f.eks. gule plader
- det ikke fremgår af kommunens bestemmelser, at det er et krav at et køretøj skal være registreret i virksomhedens navn, og at
- hvis kommunen fastholder afslaget om erhvervslicens, når bilen i henhold til registreringsafgiftsloven og punktafgiftsloven kan anvendes til privat og erhvervsmæssig kørsel i Danmark, er dette diskriminering og i strid med EU-retten, fordi kommunen derved hindrer den frie konkurrence.

På grund af den omfattende korrespondance i sagen har vi i brev af 15. august 2011 sendt nyt udkast til afgørelse i sagen.

Vi modtog dit brev ligeledes dateret den 15. august 2011, hvor du oplyser om dit nye tilhørsforhold til Danmark.

Herudover har vi ikke modtaget bemærkninger i sagen.

Vores afgørelse

Kommunens afslag af 13. september 2010 er lovligt.

En betingelse for at få en erhvervslicens til en parkeringszone i kommunen er, at køretøjet, der ønskes licens til er tilknyttet en virksomhed i betalingszonen, og at køretøjet alene må anvendes erhvervsmæssigt. Vi mener, at sådanne kriterier er saglige.

Vi kan derfor ikke pålægge kommunen at fravige disse kriterier i den foreliggende sag.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vi kan tage stilling til, om en afgørelse, som kommunen har truffet efter vejloven¹ er lovlig (retlige spørgsmål). Men vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn (vurderinger) inden for lovens rammer. Det følger af lovens § 4, stk. 1.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen har fulgt vejlovens, forvaltningslovens² og almindelige uskrevne forvaltningsretlige regler. Men vi kan ikke afgøre, om kommunens afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

¹ Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 893 af 9. september 2009

Reglerne om parkeringsrestriktioner

Kommunen kan med samtykke fra politiet træffe bestemmelse om parkering og standsning. Det fremgår af færdselslovens³ § 92, stk. 1, nr. 1⁴.

Kommunen kan i samråd med politiet bestemme, at der på offentlig vej, hvor en begrænsning af adgangen til at parkere motorkøretøjer er ønskelig, opkræves en parkeringsafgift. Denne afgift kan sættes i forhold til parkeringens varighed. Dette fremgår af vejlovens § 107, stk. 2.

Vejdirektoratets vurdering

En parkeringsordning, hvor kommunen udsteder parkeringslicenser indføres på baggrund af bestemmelserne i henholdsvis vejlovens § 107, stk. 2, og færdselslovens § 92, stk. 1, nr. 1. Ordningen med erhvervslicenser har også hjemmel i disse bestemmelser.

I forbindelse med en erhvervslicensordning kan kommunen stille saglige vilkår for at udstede en licens.

Dokumentationsgrundlag

Kommunen har som en del af det praktiske administrationsgrundlag opstillet de kriterier, at ansøgeren har virksomhedsadresse i lokalområdet, at køretøjets registreringsattest er tilknyttet virksomheden, og at køretøjet kun bliver udnyttet erhvervsmæssigt.

Vi har forstået kommunens begrundelse for at have vilkåret om, at firmaets navn skal fremgå af registreringsattesten, da der ellers er risiko for at udhule parkeringsordningens formål.

Kommunen har i den forbindelse oplyst, at den ikke anerkender erklæringer fra ejerne selv om brugen af bilen, idet dette ikke i tilstrækkelig grad sikre kontrollen med brugen. Kommunen har således anført, at en erklæring om hensigten med brugen ikke gør f.eks. privat brug ulovlig i forhold til tilladelsen.

En erklæring fra en myndighed giver kommunen mulighed for at konstatere formålet med køretøjet.

I henhold til punktafgiftsvejledningen er det muligt at foretage både privat og erhvervsmæssig kørsel.

Endvidere fremgår det af SKATs brev af 11. august 2010, at dine eventuelle ansatte ikke må køre i bilen.

Kommunen mener ikke, at SKATs tilladelse til at anvende et udenlandsk indregistreret køretøj, der er tilknyttet dig og ikke din virksomhed, giver en tilstrækkelig sikkerhed for korrekt dokumentation.

Vi forstår sagen således, at dokumentation om brugen af et køretøj skal fremgå af en officiel attest skal sikre en ensartet kontrol af, at der ikke sker anden brug af en erhvervslicens i parkeringszonen, samt at SKATs tilladelse åbner mulighed for privat kørsel.

Vi mener, at det er sagligt, at kommunen stiller krav om dokumentation, der understøtter, at køretøjet kun anvendes til erhvervsmæssigt brug. Vilkåret om dokumentation for ejerskab eller brug via registreringsattesten er således et sagligt vilkår. Det skyldes, at denne procedure er enkel og let at administrere til på sikkert grundlag at konstatere, at ansøgeren tilhører den persongruppe, som har ret til at benytte ordningen.

Kommunen har oplyst, at biler der er indregistreret i Danmark, men som giver mulighed for at køre privat heller ikke vil kunne få meddelt en erhvervslicens.

Vi mener på den baggrund ikke, at kommunen har handlet diskriminerende i forhold til biler med udenlandsk indregistrering.

---

² Jf. lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007

³ Færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 5. oktober 2009, som senest ændret ved lov nr. 716 af 25. juni 2010

⁴ Denne bestemmelse bliver administreret af Justitsministeriet.

Konklusion

Kommunens afslag af 13. september 2010 er lovligt.

En betingelse for at få en erhvervslicens til en parkeringszone i kommunen er, at køretøjet, der ønskes licens til er tilknyttet en virksomhed i betalingszonen, og at køretøjet alene må anvendes erhvervsmæssigt. Vi mener, at sådanne kriterier er saglige.

Vi kan derfor ikke pålægge kommunen at fravige disse kriterier i den foreliggende sag.

Hensynet til EU-lovgivningen

Vi har ikke grundlag for at antage, at vejlovens § 107, stk. 2, og den praksis der har udviklet sig i den forbindelse er i strid med EU-lovgivningen.

Den fremtidige status

Du har i brev af 4. april 2011 oplyst, at du er flyttet, men at dine danske forretninger er opretholdt, og at du derfor fortsat har brug for en parkeringslicens.

Vi forstår kommunens brev af 28. april 2011 således, at den vil genoptage sagen om en erhvervslicens til din virksomhed, hvis du kan dokumentere, at køretøjet opfylder betingelserne for at kunne erhverve en licens på baggrund af den nye situation.

Vi opfatter dit brev af 15. august 2011 således, at din emigration betyder, at din tilknytning til adressen er ændret således, at der er tale om en ny ansøgning. På den baggrund har vi sendt dit brev til kommunen med henblik på kommunens videre foranstaltning i sagen, jf. kommunens brev af 28. april 2011. Kopi af vores brev til kommune er vedlagt.

Vi foretager os ikke videre i sagen.

Frist for anlæg af ved domstolene

Hvis du ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal du anlægge søgsmål ved domstolene inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. vejlovens § 4, stk. 6, 2. pkt.

